

16. Про зближення законодавств держав-членів щодо засобів індивідуального захисту: Директива Ради № 89/686/ЄЕС від 21 грудня 1989 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/45891>

17. Романчук А.А. Системний менеджмент охорони труда на підприємстві. Моделі управління. : Інф. посібник. Часть 1 / А.А. Романчук. – Ільичевск, 2010. – 236 с.

18. Третьякова Л.Д. Проблеми охорони праці в Україні: Збірник наукових праць // Л.Д. Третьякова. – К.: ННДПБООП, 2009. – Вип. 17. – С. 121.

19. ДСТУ 7239:2011 «Система стандартів безпеки праці // Українське агентство із стандартизації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://uas.org.ua/index.php?option=com_techregs&Itemid=220&task=tr&tr=10.

20. Про затвердження технічного регламенту з підтвердження відповідності засобів індивідуального захисту: Наказ Держспоживстандарту України № 208 від 27 вересня 2004 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1629a-15>.

21. ДСТУ 4676:2006 «Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Засоби індивідуального за-

хисту. Основні положення» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://uas.org.ua/index.php?option=com_techregs&Itemid=220&task=tr&tr=10.

22. ДСТУ EN 133:2005 «Засоби індивідуального захисту органів дихання. Класифікація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://uas.org.ua/index.php?option=com_techregs&Itemid=220&task=tr&tr=10.

23. ДСТУ EN 340-2001 Одяг спеціальний захисний. Загальні вимоги [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://uas.org.ua/index.php?option=com_techregs&Itemid=220&task=tr&tr=10.

24. ДСТУ EN 420-2001 Загальні вимоги до рукавиць // Українське агентство із стандартизації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://uas.org.ua/index.php?option=com_techregs&Itemid=220&task=tr&tr=10.

25. Про затвердження Типових норм безплатної видачі спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту працівникам сільського та водного господарства: Наказ Держнаглядохоронпраці № 117 від 10 червня 1998 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/ru/z207-12>.

УДК 349.2:331.5-053.81 (477.74-25 Од)

ДО ПИТАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ НА РИНКУ ПРАЦІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Трюхан О.А., к. ю. н., доцент,
доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення
Національний університет «Одеська юридична академія»

У статті досліджено сучасні проблеми працевлаштування молоді в Україні та запропоновано шляхи вирішення зазначених проблем. Проаналізовані основні нормативно-правові акти у сфері зайнятості та працевлаштування молоді. Автором зазначається, що проблема молодіжного безробіття в Україні є однією з ключових у сучасному формуванні ринку праці.

Ключові слова: Конституція України, молодь, молодіжне безробіття, ринок праці, працевлаштування.

В статье исследованы современные проблемы трудоустройства молодежи в Украине и предложены пути решения указанных проблем. Проанализированы основные нормативно-правовые акты в сфере занятости и трудоустройства молодежи. Автором отмечается, что проблема молодежной безработицы в Украине является одной из ключевых в современном формировании рынка труда.

Ключевые слова: Конституция Украины, молодежь, молодежная безработица, рынок труда, трудоустройство.

Triukhan O.A. THE QUESTION OF EMPLOYMENT YOUTH ON THE MARKET OF LABOR: THEORETICAL AND LEGAL ASPECTS

The article states that the problem of youth unemployment in Ukraine is one of the key factors in the current formation of the labor market. The modern problems of youth employment in Ukraine are explored and ways of solving these problems are proposed. The basic legal acts in the field of employment and youth employment are analyzed.

Key words: Constitution of Ukraine, youth, youth unemployment, labor market, employment.

Постановка проблеми. З того часу, як Україна стала на шлях євроінтеграції, було проведено низку реформ у суспільстві та державі загалом. Однак досі найбільш вразливою та незахищеною категорією населення є молодь, оскільки відсутність достатнього практичного досвіду перешкоджає реалізації права молоді на працю. Зайнятість молоді важлива для суспільства і держави, тому питання працевлаштування молоді є одним із пріоритетних напрямів розвитку, оскільки недостатня увага до вказаної проблеми може призвести до відсутності кваліфікаційного кадрового потенціалу в країні, підвищення безробіття та злочинності. Задля недопущення

вказаних обставин держава проводить активну соціальну політику у сфері працевлаштування молоді, свідченням цього є доволі значна кількість нормативно-правових актів [1, с. 28–31].

Молодь – це основа майбутнього трудового потенціалу країни. Адже саме молодь визначає політичне, економічне та соціальне майбутнє країни та впливає на стійкий розвиток людства. На жаль, ситуація з працевлаштуванням у державі нині є досить складною. Особливо гостро проблема працевлаштування молоді постає у малих містах і сільській місцевості. Однією з позитивних тенденцій є зростання протягом останніх років проявів

уваги держави до проблем молодого населення. Було прийнято низку законодавчих актів щодо стимулювання зайнятості молоді, її соціального захисту та підтримки. Проте ці кроки є недовершеними. Саме тому виникає необхідність виявлення основних проблем працевлаштування молоді.

Ступінь розробленості проблеми. Проблема працевлаштування та зайнятості молоді давно є предметом дослідження вчених та перебуває у центрі уваги журналістів, представників державних установ тощо. Правові аспекти працевлаштування молоді, враховуючи молодих спеціалістів, досліджувала значна кількість таких науковців, як В. Васильченко, В. Кравченко, Д. Верба, Ю. Щотова, М. Прокопенко, Л. Стрембецька, О. Кайтанський та ін. Варто зазначити, що вивчення проблеми самореалізації молоді та переходу від навчання до роботи висвітлено у роботах Л. Лісогор, І. Марченко тощо. Указані праці не втратили наукової цінності, однак сформульовані в них висновки потребують переосмислення, беручи до уваги політичні та соціально-економічні зміни, що відбулися за останні роки.

Мета статті – виявити основні проблеми, які виникають у молоді в процесі працевлаштування, а також надати пропозиції стосовно шляхів вирішення поставленої проблеми.

Виклад основного матеріалу. За роки незалежності українською державою створено досить розгалужену систему нормативно-правових актів, об'єктом яких є молоді. За підрахунками дослідників, за понад 20 років незалежності України було прийнято близько 700 законів та 800 підзаконних актів, що безпосередньо чи опосередковано стосуються проблем молоді. Здебільшого це нормативно-правові акти з питань працевлаштування, охорони праці, освіти, охорони здоров'я тощо. Проте їх запровадження не завжди вирізнялося послідовністю та цілісністю. Радикально нові суспільні виклики в сучасних умовах інтеграції та глобалізації потребують адекватних змін і у нормативно-правовому регулюванні [2].

Передусім зазначимо, що, відповідно до ст. 43 Конституції України, кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працюю, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Зазначимо, що у ч. 2. ст. 43 Конституції наголошено на тому, що держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб [3]. Крім цього, варто акцентувати на тому, що в Україні заборонено будь-яку дискримінацію у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей. Відповідно до ст. 24 Конституції України, громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Усі перелічені гарантії стосуються і молоді, що створює для них реальну можливість користуватися всією сукупністю трудових прав. Що ж до прав у галузі охорони праці, робочо-

го часу, відпусток та деяких інших умов, то тут молоді користується додатковими пільгами.

Як вже зазначалось вище, правове регулювання зайнятості та працевлаштування молоді складається з низки нормативно-правових актів, серед яких такі міжнародно-правові акти, як Конвенція МОП № 138 про мінімальний вік для прийому на роботу (рат. Україною від 03.05.1978 р.), Рекомендація МОП № 136 про спеціальні програми забезпечення зайнятості і підготовки молоді з метою розвитку тощо. Зазначені акти є складовою частиною національного законодавства та є обов'язковими для виконання.

Варто звернути увагу на те, що 15 грудня 1992 р. Верховна Рада України прийняла Декларацію «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні», а 5 лютого 1993 р. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», яким визначаються загальні засади створення організаційних, соціально-економічних, політико-правових умов соціального становлення та розвитку молоді, основні напрями реалізації державної молодіжної політики в Україні. Відповідно до ст. 1 вище згаданого Закону молоді громадяни – громадяни України віком від 14 до 35 років. Згідно зі ст. 7 цього Закону держава гарантує працездатній молоді рівне з іншими громадянами право на працю. Так, держава забезпечує працездатній молоді надання першого робочого місця на строк не менше двох років після закінчення або припинення навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, завершення професійної підготовки і перепідготовки, а також після звільнення зі строкової військової або альтернативної (невійськової) служби. Дворічний строк першого робочого місця обчислюється з урахуванням часу роботи молодого громадянина до призову на строкову військову або альтернативну (невійскову) службу [4].

Кодекс Законів про працю України є основним нормативно-правовим актом у сфері праці. Статті Глави XIII КЗпП України регламентують різноманітні аспекти трудової діяльності молоді, зокрема і деякі гарантії забезпечення її трудової зайнятості. Зазначимо, що ст. 197 КЗпП України законодавчо закріплене зобов'язання держави щодо надання працездатній молоді першого робочого місця на термін не менше двох років [5]. Крім того, Законом України «Про зайнятість населення» від 5 липня 2012 р. для молоді держава забезпечує додаткові гарантії щодо працевлаштування. Зокрема, ч.ч. 2, 3 ст. 14 вказаного Закону встановлено, що підприємствам, установам та організаціям із чисельністю штатних молодих працівників понад 20 осіб встановлюється квота у розмірі 5% середньооблікової чисельності штатних працівників за попередній календарний рік [6].

Враховуючи прагнення законодавця до кодифікації трудового законодавства, варто звернути увагу на проект Трудового кодексу України. Аналізуючи законопроект № 1648 від 20.05.2015 р., можна дійти висновку, що він не передбачає додаткових гарантій працевлаштування молоді та дублює положення

КЗпП України щодо праці неповнолітніх. Зазначені обставини, на нашу думку, негативно впливають на процес працевлаштування молоді та потребують подальшого законодавчого вдосконалення.

З метою забезпечення реалізації права молоді на працю Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку компенсації роботодавцям витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» закріплено право роботодавця на компенсацію (п. 3.3), який працевлаштовує на нове робоче місце строком не менше ніж на два роки за направленням центру зайнятості зареєстрованих безробітних із різних категорій громадян, серед яких є молодь, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася зі строкової військової або альтернативної (невійськової) служби (протягом шести місяців після закінчення або припинення навчання чи служби) і яка вперше приймається на роботу [7].

Варто підкреслити, що з метою розв'язання проблем у сфері зайнятості населення, зокрема молоді, постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2012 р. № 1008 затверджено Програму сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 р. Програма визначає заходи і шляхи розв'язання проблем у сфері зайнятості населення та передбачає консолідацію зусиль усіх сторін соціального діалогу, що спрямовані на підвищення рівня економічної активності населення, сприяння його продуктивній зайнятості та посилення соціального захисту від безробіття [8].

Разом із тим варто зазначити, що працевлаштування молоді з інвалідністю здійснюється в межах нормативів робочих місць з метою забезпечення працевлаштування інвалідів, визначених згідно із Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (1991). Необхідно звернути увагу й на Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування державне соціальне страхування на випадок безробіття (2000) і на Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку компенсації роботодавцям частини фактичних витрат, пов'язаних зі сплатою єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, від 13.03.2013 р. № 153 та інші нормативно-правові акти. Отже, український законодавець створив чималий масив законодавчих актів, однак, незважаючи на це, багато молодих спеціалістів є безробітними, а отже, правове регулювання працевлаштування молоді в Україні неефективне та потребує змістовних змін задля розбудови суверенної, незалежної, демократичної, соціальної і правової держави.

У сучасних умовах дедалі актуальнішими стають проблеми працевлаштування молодих спеціалістів. Адже саме після закінчення навчального закладу молоді фахівці стикаються з різними труднощами. Треба погодитись із твердженням, що працевлаштування випускника – візитна картка ВНЗ, рейтинг

якого має встановлюватися за кількістю працевлаштованих студентів та випускників [9].

Варто зазначити, що, за аналітичними даними порталу Jobua.com, більшість роботодавців зацікавлені в кандидатах із досвідом роботи від 2 до 5 років, залежно від масштабів компанії – роботодавця та специфіки вакансії. Для людей зрілого віку не є проблемою знайти бажану роботу з гарним заробітком, адже досвід за плечима дає таку можливість. На жаль, молодим фахівцям вирішити питання працевлаштування складніше. Зазирнувши до інтернету або беручи до рук газету, дуже рідко зустрінеш оголошення про вакансії без досвіду роботи. Це одна з найактуальніших проблем, з якою стикається молодь. На жаль, отримати цей досвід, власне, ніде. Як бути в такій ситуації? Зміст проблеми «замкнуте коло» полягає в тому, що претендент повинен мати досвід роботи за напрямом підготовки, який практично не можливо здобути, адже роботодавці зацікавлені в працівниках із досвідом роботи.

Окремо необхідно відзначити, що досвід працевлаштування молодих спеціалістів у США та Японії, доводить: в Японії працевлаштовується відразу ж після випуску 92% молодих спеціалістів, а в США впродовж місяця після закінчення – більше 84% випускників природно-наукового і технічного профілів та 38% гумантаріїв. Слушною є думка, що знизити ризик молодіжного безробіття покликати центри зайнятості, що працюють при ВНЗ в Європі та США. Цим шляхом пішли деякі українські вищі навчальні заклади, де спочатку було створено Асоціацію випускників, а пізніше – Центр працевлаштування і сприяння кар'єри.

Цікавою видається позиція, яку висловив О.В. Романюк. Автор зазначає, що для подолання проблем працевлаштування молоді, важливо зорієнтувати ринок освітніх послуг на потреби ринку праці. З цією метою необхідно створити у навчальних закладах спеціальний відділ, який сприятиме працевлаштуванню випускників [10].

Беззаперечно, не можна не звернути увагу на те, що працевлаштування випускників завжди є складовою частиною роботи Національного університету «Одеська юридична академія» (далі – НУ «ОЮА»). Завдяки цьому багату студентів знаходять перше робоче місце. Доцільно зазначити, що на базі НУ «ОЮА» функціонує Центр стажування та працевлаштування. Місія Центру стажування та працевлаштування полягає у створенні сприятливих умов для пошуку та працевлаштування амбіційних та талановитих студентів, що мріють оволодіти практичними професійними навичками вже зараз. Зазначимо, що Центр стажування та працевлаштування пропонує такі форми співпраці: стажування та подальше працевлаштування; виробнича практика, переддипломна практика; літні стажування; ярмарки вакансій тощо [11]. Варто зазначити, що відкриття Центру має стати гарним прикладом і для інших навчальних закладів в Україні. Адже це новий поштовх для тісної співпраці з роботодавцями. На нашу думку, це дасть можливість активній молоді не

тільки знайти своє перше робоче місце без досвіду роботи, а й розвиватися професійно.

На підставі проведеного дослідження варто виокремити такі основні проблеми працевлаштування молоді: відсутність у молодих кадрів трудових навичок і практичного досвіду роботи; високі професійні вимоги у роботодавців до молоді, небажання роботодавців нести додаткові організаційні та фінансові витрати з професійного навчання молодих фахівців тощо. Варто зазначити, що невирішені проблеми працевлаштування молоді призводять до зростання безробіття та зниження рівня життя, спонукають до міжнародних трудових міграцій, спричиняють втрату мотивації до праці тощо.

Зазначимо, що, на підставі відомостей Державного управління статистики за січень 2017 р., рівень безробіття в Україні зріс до 420 000 осіб і це без врахування громадян, які проживають або працюють у зоні проведення АТО та анексованому Криму. У процентному вираженні порівняно із загальною кількістю працездатних громадян показник безробіття досяг позначки 1,6%. Необхідно звернути увагу на той факт, що з початку 2016 р. послуги служби зайнятості щодо пошуку роботи отримали понад 6 тис. зареєстрованих безробітних, серед яких кожен другий був працевлаштований [12]. Згідно зі статистичними даними, в м. Одесі кількість зареєстрованих станом на 01.11.2016 р. склала – 2 085 осіб. Із загальної кількості безробітних 45% – молоді віком до 35 років [13]. Поділяємо думку фахівців Фонду ім. Фрідріха Еберта, які стверджують: «Якщо ми не працевлаштуємо молодь, ми втратимо ціле покоління» [14].

З огляду на несприятливі тенденції молодіжної зайнятості, зростає необхідність підвищити захист права на працю молоді.

У науковій літературі пропонують багато порад для вирішення проблем працевлаштування молоді. Учені вважають, що деякі проблеми можна врегулювати за допомогою вдосконалення положень нормативно-правових актів, а також забезпечення якісного державного нагляду за підтриманням механізму працевлаштування молоді та випускників ВНЗ в Україні. Цікавою видається позиція доцента О.С. Кайтанського. На його думку, задля ефективного вирішення проблем зайнятості та працевлаштування молоді необхідно, насамперед, узгодити основні нормативно-правові акти, за допомогою яких здійснюється правове регулювання у вказаній сфері [15]. Варто погодитись з думкою автора.

На наш погляд, проблема працевлаштування молоді полягає не тільки у відсутності досвіду роботи та робочих місць, а й у нездатності держави, роботодавців та самих молодих фахівців знайти спільну мову між собою. На нашу думку, щоб вирішити проблему працевлаштування молоді, потрібні спільні зусилля всіх учасників ринку праці – держави, роботодавців, молодих спеціалістів, навчальних закладів. Доцільно посилити роль місцевого самоврядування в працевлаштуванні талановитої молоді шляхом організації молодіжних ярмарок вакансій, також можна запрошувати роботодавців на прилюдні захисти найкращих магістерських робіт.

Варто звернути увагу, що у жовтні минулого року були прийняті зміни до Закону України «Про вищу освіту», які набули чинності з 1 січня 2017 р. Так, Законом № 1662-VIII скасовується обов'язкове відпрацювання випускниками вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням. Суть змін зводиться до того, що випускники вищих навчальних закладів можуть обирати місце роботи (обов'язково відпрацювати після закінчення ВНЗ мають студенти, які навчаються на державному замовленні у військових навчальних закладах), а ВНЗ не зобов'язані здійснювати їх працевлаштування. Відтепер навчальні заклади лише сприяють працевлаштуванню та не зобов'язані здійснювати працевлаштування своїх випускників.

Разом із тим абітурієнти можуть скористатися правом на першочергове зарахування: майбутні лікарі та вчителі зараховуватимуться на бюджетне навчання в першу чергу, якщо погодяться відпрацювати три роки у сільській місцевості. Зазначимо, що випускникам медичних і педагогічних ВНЗ, які уклали угоду про відпрацювання не менше трьох років у сільській місцевості або селищах міського типу, держава, відповідно до законодавства, забезпечує безоплатне користування житлом з опаленням й освітленням у межах встановлених норм. Доцільно відзначити, що у разі невиконання взятих державою таких зобов'язань цілком реально, що випускники будуть оскаржувати своє направлення на відпрацювання. Отже, у держави є мінімум чотири роки для того, щоб створити умови для проживання студентів, які виявили бажання навчатися на державному замовленні та погодилися відпрацювати в сільській місцевості не менше трьох років.

Чи справді випускники вищих навчальних закладів не зобов'язані відпрацювати три роки державі? Варто звернути увагу на те, що Кабінет Міністрів України своєю постановою на засіданні уряду 31 травня 2017 р. остаточно скасував обов'язкове працевлаштування студентів. Раніше було внесено правки в Закон «Про вищу освіту», які скасували обов'язкове працевлаштування випускників вищих навчальних закладів. Міністр освіти і науки Л. Гриневич пояснила, що обов'язкове працевлаштування для решти студентів було скасовано ще минулого року, однак саме працевлаштування студентів-медиків залишили у зв'язку з позицією профільних установ. Тепер і студенти-медики можуть «розпоряджатися собою» після випуску та реалізувати своє конституційне право на вільний вибір місця подальшої роботи. Отже, обов'язкове відпрацювання для майбутніх лікарів скасовано. Звісно, саме лише скасування обов'язкового трирічного відпрацювання для медиків не призведе до покращення якості підготовки медичних кадрів, але збільшить шанси випускника на трудову діяльність за бажаною спеціалізацією.

Безумовно, молодь хотіла б відчувати допомогу держави та ВНЗ у забезпеченні першого робочого місця, але державні структури та ВНЗ нині не мають можливості реально сприяти професійній самореалізації молодих фахівців.

Вартий уваги той факт, що у НУ «ОЮА» усвідомлюють важливу ролі молоді в сучасному суспільстві і всіляко сприяють не тільки громадській активності студентства, але й працевлаштуванню студентів. Зазначимо, що 16 березня 2017 р. Київський районний суд м. Одеси відвідали експерти, залучені програмою USAID «Нове правосуддя». Експертів цікавила взаємодія суду та університету з питань працевлаштування, якості отриманих знань та вміння випускниками застосовувати їх на практиці. Зустріч була організована стосовно працевлаштування студентів у Київському суді м. Одеси. Київський районний суд м. Одеси представили: голова суду С.А. Чванкін, судді Київського районного суду та гості суду. Також на зустрічі були присутні випускники НУ «ОЮА», які пройшли конкурс та успішно працюють у суді [16].

Голова Київського районного суду м. Одеси С.А. Чванкін, який також є випускником НУ «ОЮА», розповідав гостям, що взаємодія суду та університету протягом останніх кількох років дає хороші результати. У 2016 р. на державну службу до Київського районного суду м. Одеси прийнято 11 випускників НУ «ОЮА», які успішно виконують свої обов'язки.

Зазначимо, що ця взаємодія стала можливою завдяки активному сприянню у працевлаштуванні випускників декана факультету адвокатури к. ю. н., доцента М.М. Стоянова, який запровадив Центр працевлаштування студентів та випускників «Кар'єра». Доцільно наголосити, що в межах цієї програми тільки за останній рік працевлаштовано близько 20 випускників. На нашу думку, такі зустрічі сприяють працевлаштуванню студентів, які не можуть влаштуватись на роботу після закінчення юридичних ВНЗ.

Окремо необхідно зазначити, що нині усі навчальні заклади в Україні лише сприяють працевлаштуванню та не зобов'язані здійснювати працевлаштування своїх випускників, але завдяки зусиллям та за всебічної підтримки президента ВНЗ С.В. Ківалова, а також за допомогою керівництва НУ «ОЮА» та Центру працевлаштування та стажування НУ «ОЮА», які піклуються про долю своїх студентів, надаючи їм підтримку у працевлаштуванні, студенти НУ «ОЮА» отримують шанс не тільки працювати та здобувати безцінний досвід, але й стрімко розвиватися професійно.

Висновки. Отже, підсумовуючи викладене вище, можна констатувати, що становище молоді на ринку праці України залишається складним та вимагає невідкладних заходів з метою стабілізації працевлаштування. Немає жодних сумнівів, що молодь є гордістю, надією та опорою будь-якої держави, але якщо ця «опора» не має соціальної захищеності, то «невлаштованість» молоді перетворюється на численні проблеми і загрози економічній стабільності та соціальній безпеці країни. Сподіваємось, що роботодавці не відмовлятимуться від послуг молодих фахівців, будуть

активніше співпрацювати з Центрами працевлаштування студентів, що функціонують у багатьох вишах та повідомляти їх у разі появи вільних вакансій, адже, на нашу думку, це дасть змогу не тільки отримати практичний досвід і стаж роботи, що на сьогодні ускладнює працевлаштування молодих фахівців, а й знизить безробіття серед випускників навчальних закладів. Адже ефективне вирішення проблеми працевлаштування молоді дасть поштовх до розвитку економіки, сприятиме становленню України як стабільної, розвиненої та квітучої держави.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Белюга Ю.М. Правове регулювання праці молоді в сучасних умовах / Ю.М. Белюга // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки». – 2015. – Вип. 2. – Том 2. – С. 28–31.
2. Леган І.М. Конкурентоспроможність молоді на ринку праці: шляхи забезпечення та напрями підвищення : дис. ... канд. екон. наук / І.В. Леган [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.idss.org.ua/avtoref/2016>.
3. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
4. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні : Закон України від 05.02.1993 р. № 2998 №-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 16. – Ст. 167.
5. Кодекс законів про працю України від 10 грудня 1971 р. № 322-VIII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – Додаток до № 50. – Ст. 375.
6. Про зайнятість населення : Закон України від 05.07.2012 р. № 5067-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 24. – Ст. 243.
7. Про затвердження Порядку компенсації роботодавцям частини фактичних витрат, пов'язаних із сплатою єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2013 р. № 153 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 21. – Ст. 706.
8. Програма сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 р. № 1008 // Урядовий кур'єр. – 2012. – 6 листопада.
9. Найда І.В. Організаційне забезпечення державної політики зайнятості молодих спеціалістів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua>.
10. Романюк О.В. Проблеми працевлаштування молоді [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/portal/soc.gum>.
11. Центр стажування та працевлаштування НУ «ОЮА» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://work.onua.edu.ua>.
12. Офіційний сайт Державної служби зайнятості України [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://www.dcr.gov.ua>.
13. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
14. Безробіття серед молоді в Європі – питання обговорення літньої школи в Литві [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pon.org/novyny/2429-eroditya-sered-molodiv-evropi>.
15. Кайтанський О.С. Правові аспекти забезпечення зайнятості та працевлаштування молоді за законодавством України / О.С. Кайтанський // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки». – 2016. – Випуск 5. – Т. 1. – С. 146–148.
16. Шлях від студента до співробітника суду [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://kievkiysud.od.ua/press-department/all-news/4572-shliakh-vid-studenta-dospivrobitnyka-sudu>.